

Resumé av utflykt med SIS till Drottningholm den 3 juni 2025

En begränsad skara stod i god tid före avgång med "Carl Philip" vid Stadshuskajen i härligt försommarväder. Glada hälsningar utbyttes innan det var dags för boarding. De något djärvare klättrade upp för en trappa för att avnjuta vindar och sol, medan övriga tog plats under tak.

Under sjöfärden utbyttes tankar om hur annorlunda det är att beskåda de sydvästra delarna av Stockholm från sjösidan och inte minst de skogklädda sådana. Mälarhöjden gör verkligen skäl för sitt namn, vilket man normalt sett inte tänker på.

Efter några bryggstopp och passage av några öar dök Drottningholms slott upp i blickfånget och vi landade utan problem vid avsedd brygga och tog den lilla promenaden upp till teatern med god tid till visningen av densamma.

Vår tidsmässigt klädda guide, Maria, tog emot oss i förgemaket och presenterade sig som 57-årig pianolärare, men också guide sedan 20 år. Hon klargjorde de regler som gällde för att få inträda i slottsteatern.

Maria berättade att Drottningholms slott var en bröllopsgåva när Lovisa Ulrika gifte sig med Adolf Fredrik. Den första teatern var inrymd i slottssalen, men ersattes sedan av en separat som dock förstördes av eldsvåda efter 8 år. En ny och större byggdes så med plats för 100 personer under säsongen och försedd med 24 sovrum. Arkitekten hette Adlercreutz som själv bodde i teatern, som stod färdig år 1766.

Vi förflyttade oss så till rum 2 vid namn "Kafferummet". Där fick vi höra att det under teaterns unga år förekom tre spektakeldagar per vecka med föreställningar.

Nästa stopp var själva teaterlokalen, där det var scenarbeten igång. Det är förbjudet med levande ljus i lokalen och den var inredd med moderna levandeljusliknande sådana. Väggarna är marmorerade och guld och teaterguld förgyllde dessa. Man har målat direkt på väggarna som är av papier mâché. Man släcker inte ner lokalen under föreställningar.

Vår guide berättade att en del dörrar ledde till mycket privata rum och en del helt enkelt mot en vägg, en s.k. trompe l'oeil. Det finns 454 platser i salongen med platsklädsel från 1920. Kungafamiljen har en egen avdelning.

Scenen smalnar av inåt och ger ett djupare intryck. Scenförändringar går mycket snabbt och en apparat ger ett intryck av ett böljande hav.

Den omtalade åskmaskinen, som tyvärr inte ingick i visningen, vevas och låter som en vintervind. För att åstadkomma åska drar man i ett rep, vilket gör att stenarna ramlar ner = The Rolling Stones eller med ett äldre uttryck ”Deus ex machina”

Teaterlokalen har inte renoverats, vilket enligt vår guide gör att det är den finaste slottsteatern i Europa.

Vi förflyttade oss därpå till Konversationsrummet, där vi fick mera historik. Gustaf III älskade teatern och gästade den ofta. När han hade mördats år 1792, tog lillebror, sedermera kung Karl XIII, över slottsteatern. Under perioden 1850 till 1920 användes den inte som teater utan som bostad för soldater. Sedan 1922 till dags dato har den sedan varit i bruk som teater. I rummet finns bl a en tavla av Per Hilleström som visade en föreställning från 1778.

Vi påmindes om att musiken i teatern kommer uppifrån och inte från något orkesterdike.

Avslutningsvis guidades vi till Kostymrummet, där det förutom färgglada kostymeringar också stod ett piano utrustat med metallklubbor. Rummet hade originaltapeter som varit färgstarka och var spikade.

Genom att det fanns 24 rum är tapetsamlingen den största i Sverige.

Guiden avslutade så visningen och belönades med en applåd.

Gruppen avtågade så mot Karamellan, restaurangen där vi skulle inta vår lunch. I det sköna vädret kunde vi sitta ute och äta, men något spritt, eftersom vi inte hade bokat en gemensam sittning, utan var och en kunde själv bestämma meny och plats.

Några deltagare hade bråttom hem till andra sysslor och tackade för sig efter måltiden och tog buss hemåt, medan vi andra satt kvar och pratade. Det blev oväntat gott om tid för prat eller andra aktiviteter, eftersom visningen blev något kortare än väntat och den bokade återfärden inte skedde förrän kl 15.00 mot från början angivna 14.30. Prat, sol och värme och en snabbbracer på sjön underhöll oss tills det var dags för ombordstigning.

På hemresan kunde vi studera den norra kustlinjen in mot Stockholm som såg mera bekant ut än den södra, även om broarna skapade viss förvirring vid vårt bord.

Så var vi framme vid Stadshuset och dess kaj. Vi fick fast mark under våra fötter och tackade varandra för trevligt sällskap och önskade alla en trevlig sommar och på återseende i höst.

Sekreterare
Lennart Hammarberg

Vid kamera
Jan Marcusson

